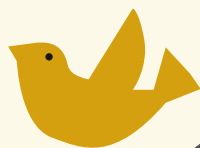
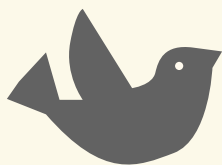

SZÜLEIM ARANYLAKODALMÁRA

SZABÓ T. ANNA

12 részes sorozatunkban az Arany-emlékévet ünnepelve kortárs írók és költők Arany János által inspirált műveit közöljük, a hozzájuk készített vizuális újraértelmezéssel együtt.

Melyik Arany-mű ihlette a fenti verset és képet? Játsszon velünk! Küldje el a helyes választ a hónap utolsó napjáig a szerkesztoseg@kepmas.hu e-mail-címre! INSTAGRAM-JÁTÉK! Ha pedig van hozzá kedve és ihlete, hozza létre az eredeti vershez kapcsolódó képi alkotását, és töltsse fel #aranykepmas megjelöléssel Instagram-oldalára. Sorsolás a következő hónap első munkanapján. A nyerteseket e-mailben értesítjük nyereményükről.

Bőven van rossz ember, kevés a jó közte –
jókkal jól mulatni gyűltünk itt ma össze.
Egybegyűlt a család, szinte hiánytalan,
s oka van annak is, ahol hiánya van,
ám akik itt vannak, nagy ünnepet ülnek,
szép párt köszönteni szépen felkészülnek.
Régi ez a páros, de korántsem öreg –
Arany-hangon szóljon a köszöntő szöveg.

Öreg a szeretet hogyan is lehetne?
Mint nyárfák esőre, madarak egekre,
úgy sóvárog szívünk egy megértő társra,
ha azt megtaláljuk, sosem vágyunk másra.
Két kedves kéz párba összekulcsolódik,
két boldog tekintet egymásba fonódik,
érezik már, hogy egymást el sohase hagyják,
„jóban-rosszban”, erős esküvel fogadják.

Ragyog őszi fényben a nyárfák levele,
de távol még a tél didergető szele,
állnak föld és ég közt, élvezik a napot,
és ki-ki megosztja, ami teret kapott,
szelíden hajolva ha egymáshoz érnek,
águk simogatás, suttogásuk ének,
mert ki szeret élni, annak a föld: éden.
Néznek növény sarjra óva és gyöngéden.

Mitől szép ez a pár? Vajon mi a titka?
Az tán, hogy a házuk nem drága kalitka,
hanem boldog otthon, egyiknek sem börtön?
Vagy az, hogy két lábbal megállnak a földön,
mégis tudnak szállni, felülemelkedni,
hisz tudnak szeretni és együtt nevetni?
Mert a jót nem mástól: csak maguktól várják –
megőrizték őket a susogó nyárfák.

Fél évszázad együtt! Nahát, hogy is merik?
Úgy, hogy egymást immár belülről ismerik,
megértik a másik minden gondolatát –
ez a titkos tudás, amit sok év ad át.
Mit nekik ötven év! Hetvenöt, hetvenhat!
Aki nevetni tud, arra a kor nem hat,
nem bán semmi esőt, kiáll minden szelet,
együtt marad erős, aki együtt nevet.

Egymás szándékát is kitalálják sokszor –
micsoda főr lenne annak, aki bokszol!
De nem élnek vissza semmi gyengeséggel,
hátrányból is erőt merítenek, ésszel:
a türelem a fő, ez az arany szabály,
tudja ezt a bátor, aki a ringbe áll,
a házasság tényleg örökös küzdelem –
de nem: „küzdj meg velem”, hanem csak: „küzdj velem”!

Nem harc: páros játék, egymást erősítve,
felbiztatva egymást szeretetre, hitre,
közös lélekedzés minden bajok ellen,
s ha a lélek fájna, megvédi a szellem,
ha az erő lankad, a szív lép helyébe,
óvják, védik egymást, nincsen soha vége.
Egyszerű recept ez, egy kicsit se titkos –
ezt kell megtanulni mindenkinek, itt, most.

Ezt kell utánozni, nem szóval, de tettel.
Ó, bár utánozná minden házasember!
Bár egymásban mindig bizalommal hinnénk!
Amit viszünk, mindig szeretettel vinnénk!
Ne félnénk a sorsunk a kezünkbe venni –
akadály nem lenne mielőttünk semmi.
Lássa ezt a csodát mind e sokadalom:
ragyogjon hát ránk az aranylakodalom!